

Landskap: *Bornholm*

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år i

Uppteckningen rör

Silbergren var i Anfaste rötts skog

Pohustan.

8.

Silvergruvan i Anfasteröds skog.LUNDS UNIVERSITETS
BOKMINNESARKIV

Det var påskaften, trollens och häxornas stora festdag. Djärv skulle den man vara, som vågade gå ute påskaftenens natt, men var han tvungen därtill gjorde han rätt i att stoppa psalmboken i fickan och ta en äkta stålyxa över axeln. Ty Guds ord och stål sky trollen.

Denna påskaften voro två drängar på hemfärd från herrgården, varest de arbetade, och till torpet på andra sidan Anfasteröds skog, varigenom de måste passera. Mörk var natten och mellan de yviga granarna trängde månljuset knappast ned. Männen gingo fort. De voro ett par hänsynslösa och djärva karlar, men det berättades om allt för mycket trolltyg under påsknatten, för att de icke skulle känna sig kusliga till mods där de marscherade fram tätt tryckta till varandras sida.

Plötsligt sågo de något glimma i skogen framför dem. De stannade ett ögonblick, men i tanke att det var någon, som gjort upp eld i skogen fortsatte de sin väg. Men det glänsande var icke något eldsken, det märkte de snart. Det var en silvergruva av omätligt värde, varest silvret hängde ned som långa istoppar från väggar och tak, och som glittrade och glänste som kristall i månskenet. Drängarna stodo lamslagna av förvåning, då plötsligt en liten tomt i röd toppmössa visade sig på marken nedanför deras fötter. De gjorde genast korstecknet och började rabbla upp en psalmvers:

"Människobarn", skrek pysslingen, "ni har funnit trollens silvergruva i Anfasteröds skog. Dock veten, att yppar ni för någon var den är belägen eller väkaxatta söker leta efter den, då kan förvisso ingenting rädda er, då måste ni dö-dö-ha, ha, ha."

Och pysslingen skrattade så att det ekade i skogen. Drängarna blevo dödligt förskräckta. De svängde om på klackarna och gävo sig i flygande fläng av från det förtrollade stället och anlände hem utpumpade och matta efter den ohyggliga språngmarschen.

På påskdagen, då patron gjorde en titt i torpen under godset för att se hur det stod till med hans underlydande, omtalade de båda drängarna, utan att tänka på tomtgubbens varning, för patron om den underbara silvergruvan, som de under natten träffat på i skogen, och då patron, som genast visade sig intresserad, bad dem att möta honom på kyrkbacken efter mässan i morgon, för att söka efter gruvan, antogo de genast anbudet.

Annandag påsk ingick kall och frostig. För att vara säkra på att hinna i tid till kyrkan, beslöto de båda drängarna att snöra på sig skridskorna och ta genvägen över den frusna sjön. De gjorde detta, men de kommo aldrig fram till mässan. De gingo nämligen ned sig i en vak och man sökte förgäves efter deras kroppar. Så nog hade trollen tagit dem alltid.

(18)